

HVALA dragim krizmanicima i krizmanicama na raspoloživosti za pripremu sv. Potvrde. Hvala i njihovim roditeljima te svima ostalima koji su pomogli pri organizaciji podjele sv. Potvrde. Posebno hvala djelatniku Potvrde preč. Tomici Šestaku na upućenoj riječi podrške i poticaja. Pozivam krizmanike da nastave živjeti i svjedočiti svoju vjeru.

PON 31.8.	Sv. Paulin	18:00	za zdravlje djece
UTO 1.9.	Jošua, Viktor	17:30	Mirko Svečak (sprovodna)
		18:00	Alojz, Nevenka, Franjo Potočki, Ivka Vujec * zahvala za primljena dobročinstva, Vlado Toplak
SRI 2.9.	Prosper, Ingrid	18:00	za zdravlje djece * Ćiril, Ivka, Branko, Leopold, Ivan, Marijan Ivanjko
ČET 3.9.	Sv. Grgur Veliki	17:30	KLANJANJE Ana, Dragutin Leskovar * Dragica, Zdravko Maleš, Zlata, Antun Fakleš * Mario Petek, Dragutin Lončarek, Branko Špinek
		18:00	
PET 4.9.	Marin, Ida, Rozalija PRVI PETAK	18:00	Zvonko gd. Golubić, ob. Golubić i Fišter, za Duše u Čistilištu * Marija, Alojz Gorup * Alojz, ob. Burić * Ivan Kolar gd. * Josip, Miljenko Šimun * Tomislav Lovrenčić
SUB 5.9.	Sv. Majka Terezija iz Kalkute PRVA SUBOTA	11:30	Krštenje: David Premrl
		12:00	Vjenčanje: Leskovar—Presečki
		18:00	Sveta misa: Za pokojne dobročinitelje dominikanskog reda * Marija Petek
NED	Ž. crkva	7:00	Na nakanu
XXIII. NED.	Ž. crkva	8:00	Stjepan gd., ob. Fišter, Hohnjec i Drenški * Dominik, ob. Kancir * ob. Drenški i Hustić * Josip Bartol
		9:30	Anđelko Papeš * Fabijan, Milka, Franjo Krušlin * Milena Krog
KROZ	Sv. Ana	11:00	ZA SVE ŽIVE I POKOJNE ŽUPLJANE
GOD. 6.9.	Ž. crkva	18:00	Franjo, Marija, Marijan, Božica Gluhak, Dragutin, Antonija, Stjepan Menjački * Dragica Brezak gd., za zdravlje djeteta * Štefanija Antolić
		19:00	Na nakanu

ŽUPA KOSTEL—obavijesti

NED 6.9.	23. NED. KROZ GOD.	9:30	Slavek Bukovšak gd. (od supruge) * ob. Vuk, Mikulaš i Gajšak
---------------------------	-------------------------------------	-------------	--

Župni list

Rkt. Župa
Uznesenja BDM
Pregrada i
Sv. Mirko Kostel
BR.: 382/2020
MOB. ŽUPNIK:
091/381- 6210
30.8.2020.

DVADESET I DRUGA NEDJELJA KROZ GOD.

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju (Mt 16, 21-27)

U ono vrijeme: Poče Isus upućivati učenike kako treba da pođe u Jeruzalem, da mnogo pretrpi od starješina, glavara svećeničkih i pismoznanaca, da bude ubijen i treći dan da uskrsne. Petar ga uze na stranu i počeo odvracati: »Bože sačuvaj, Gospodine! Ne, to se tebi ne smije dogoditi!« Isus se okrene i reče Petru: »Nosi se od mene, sotonu! Sablazan si mi jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!« Tada Isus reče svojim učenicima: »Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mene, naći će ga. Tâ što će koristiti čovjeku ako sav svijet stekne, a životu svojem u životu svojemu nauđi? Ili što će čovjek dati u zamjenu za život svoj? Doći će, doista, Sin Čovječji u slavi Oca svoga s anđelima svojim i tada će naplatiti svakomu po djelima njegovim.«

Riječ Gospodnja.

Uz Evanđelje: Nakon što je Otac nebeski u srcima apostola očitovao da je Isus njegov Sin i Mesija, a Petar to javno ispovjedio pred svima, Isus ih je počeo intenzivnije poučavati svome poslanju u svijetu. Tako im je naviještao da ima trpjeti i umrijeti, nakon čega je imao i uskrsnuti (Mt 16, 21-27). No upravo Petar koji ga je prvi od svih učenika ispovjedio kao Sina Boga živoga burno reagira na takav njegov govor i pokušava ga odvratiti od naviještenoga plana, premda i ne zna dobro da nije riječ o nekom Isusovom proizvoljnom trenutačnom planu, već o navještanju da će se dogoditi prema onome što je bilo prorokovano u Pismima o njemu. Iz toga zaključujemo da Petar u ime vlastitog osjećaja humanosti želi odvratiti Isusa od patnji i križa o kojemu je govorio. Poput toga Petrova stava i reakcije, danas se razvija novi humanizam u društvu u kojem se bježi od križa i patnje, a nastoji se osigurati lagan život. Ni sami ne vidimo koliko je to veliko zavaravanje i privid, jer nema izgrađena čovjeka ni stabilnoga društva bez križa, patnje i napora. Ovaj se humanizam često očituje u odnosima roditelja i djece, pri čemu roditelji drže svojom svetom zadaćom priuštiti svojoj djeci život i životna iskustva bez napora i križa. Tako se ravnaju prema određenim kriterijima humanosti i humanizma, no čine veliki previd, kao što ga učini i sveti Petar. Mnogi se čak zavaravaju prividnim i lažnim uvjerenjem da će se moći prije ili poslije stvoriti društvo bez patnje i križa, te im iz njihove humane i humanističke perspektive smeta i Bog koji je tako jasno govorio o potrebi križa i o nezamjenjivoj ulozi i koristi patnje u životu. Danas se ljudi ne samo zanose, već i zavaravaju pomišlju da je moguć život bez križa, pa i kad to čine u najboljoj namjeri. Jer ni Petar nije imao nikakvu lošu namjeru, ali je bio u velikoj zabludi i pokušao

je usmjeriti Isusa u krivom smjeru. U tom smislu i mi danas jedni druge odgovaramo od patnje, muke i križa. To jest kad tražimo vlastiti životni put, uglavnom se usmjeravamo prema onome koji držimo lakšim i jednostavnijim, to jest na kojem nas čeka manje muke, napora i žrtve. Tako da vidimo da i mnogi kršćani, pa i kad se ne bore otvoreno i ideološki protiv križa, ipak nisu upoznali njegovu neizmjernu snagu, pa ga onda isključuju iz svoga života. Kao da jedni druge želimo zaštititi od nedaća ovoga svijeta jamčeći sebi miran i spokojan život. A zaboravljamo da je to po sebi nemoguće. Jer život bez križa je kao zgrada bez nosivih greda. I ukoliko se netko odlučio živjeti bez križa, odbijajući potom slijediti Gospodina, samo je zdanje svoga života učinio nestalnim i nestabilnim. I ne samo svoga, nego i velikih drugih života oko nas, jer svi smo udovi jednoga tijela – Crkve, svi smo potporne grede ili kamenje u istome zdanju Božje kuće. I ako popusti jedna greda ili kamen, tada je u opasnosti i drugi dio zdanja koji je oko te slabe točke. I današnji čovjek sebi umislio, kao i Petar, da čovjek može i treba živjeti bez muke, patnje i križa, današnje društvo se svjesno udaljuje od Boga i postaje bezbožno. Ideolozi ovoga svijeta ne žele prihvatiti takvoga Boga koji ne uklanja patnju i križ, već ih prihvaća i pretvara u oruđe svoje ljubavi. Zato ga svjesno kritiziraju i prekoravaju, jer smatraju da nije poduzeo sve što je u njegovoj moći da učini nešto tako humano kao što je uklanjanje patnje iz svijeta. A kao što čovjek ne prihvaća da je human Bog koji ljubi križ, tako se i Bog ne može zadovoljiti čovjekom koji ne ljubi križa i ne ide putem Kristovim, jer to bi značilo da nije razumio put vlastitog spasenja. Pogotovo što ni današnji čovjek nije bez križa, ali vrlo teško prihvaća onaj Božji, duhovni križ, to jest križ našega Gospodina. Kao ljudi prihvaćamo počesto zemaljske patnje i poteškoće i svjesno im se izlažemo onda kad smo uvjereni da će nas dovesti do uspjeha i omogućiti nam zemaljsku plaću. Ali duhovni križ kojim nam Gospodin jamči izgradnju osobnosti i kao nagradu život vječni, ne prihvaćamo s toliko oduševljenja, jer je on suprotan zemaljskim stremljenjima i ostvarenjima. No upravo taj križ nam nudi Gospodin kao vlastiti duhovni projekt bez kojega nema spasenja, pa ga stoga i sami prihvatimo na način na koji nam ga je on navijestio, ne dajući se zavarati lažnom humanošću i humanizmom. Nikada ne smijemo smetnuti s uma da je samo križ autentično sredstvo očovječenja, jer ljude vodi do konačnog ostvarenja u životu vječnome. Neka je slava Gospodinu koji nas je tome ne samo poučio, već nam je ostavio i primjer nošenja križa.

Sveta Majka Terezija iz Kalkute (5. rujna): Sveta Majka Terezija albanskog je porijekla, a rođena je u Makedoniji, u Skoplju 26. kolovoza 1910. Kad joj je bilo samo devet godina, poginuo je njezin otac Nikola, a obitelj se tad suočila s velikim novčanim poteškoćama. Kako bi uzdržavala obitelj, majka Drana otvorila je tkaonicu i trgovinu tkaninama, a svoju djecu Agnes i njenu braću odgajala je strogo, ali u velikoj ljubavi i kršćanskome duhu. U dobi od osamnaest godina napustila je dom i domovinu te se zaputila u Irsku gdje je pod imenom Sestra Marija Terezija primljena u Institut loretskih sestara. Nekoliko mjeseci kasnije, poslana je u Indiju, u Kalkutu gdje je dovršila redovničku formaciju, položivši prvo privremene, a onda i vječne zavjete, a godine 1944. postaje ravnateljicom škole 'Svete Marije'. Za vrijeme jednoga putovanja, vlakom 1946., čula je jasni je nego ikada Isusov glas koji ju je pozivao neka sve napusti kako bi se stavila u

službu siromaha. Majka Terezija je prihvatila taj poziv, a dan koji će joj u potpunosti promijeniti život, nazvala je 'danom odluke'. Vrativši se u Kalkutu, privremeno se smjestila kod malih sestara siromaha. 1948. prvi puta se zaputila u siromašne četvrti: posjećivale je obitelji, ispirala rane djeci, pobrinula se za starca koji je lutao posve izgubljen ulicom, a ženu na samrti koja je danima ležala na ulici i kojoj nitko nije pritekao u pomoć, odnijela je u obližnju bolnicu. Kalkuta je bila puna ljudi koji su umirali na takav način. Terezija je shvatila kako mora nešto poduzeti. Zatražila je i primila dopuštenje da se smjesti se u jednom napuštenom hinduskom hramu, utočištu prosjaka. Majka Terezija pretvorit će ga u svoju prvu 'Kuću umirućih'. Siromašne četvrti sa siromasima kojima je bila potrebna nada, s napuštenom djecom potrebitom ljubavi i umirućima, postat će misionarskim tлом Majke Terezije i žena koje su joj se odlučile pridružiti u načinu življenja i nastojanjima, a zajedno će utemeljiti kongregaciju Misionarki ljubavi. Početkom šezdesetih godina 20. stoljeća započelo je širenje Misionarki ljubavi u ostale dijelove Indije. Majka Terezija preminula je u Kalkuti, 5. rujna 1997. godine.

POKOPANI U ŽUPI PREGRADA:

Štefanija Hanžić r. Crcić: rođ. 13.1.1924. u Vojsaku, stan: Gorička 9 - Pregrada, +Ignac Hanžić—suprug. Umrkla 23.8.2020., pokopana 25.8.2020. u Pregradi. Kćerima Slavici i Josipi te ostaloj obitelji izražavam sućut.

Štefanija Antolić r. Jurak: rođ. 27.4.1939. u Čretu, stan: Čret 73, +Vinko Antolić—suprug. Umrkla 24.8.2020., pokopana 26.8.2020. u Pregradi.

Kćeri Zdenki te ostaloj obitelji izražavam sućut.

Dragica Šafranko r. Lugarić: rođ. 25.10.1935. u Prigorju, stan: Gorjakovski Put 3—Zagreb, +August i +Marija Lugarić—roditelji. Umrkla 25.8.2020., pokopana 28.8.2020. u Pregradi. Sinu Željku, kćerima Štefaniji i Mariji te ostaloj obitelji izražavam sućut.

Mirko Svečak: star 81 god., rođ. u Kostelskim Bregima, roditelji: +Slavko i +Barbara. Umro 27.8.2020. u SAD-u. Sestri Barici Bukošak te obiteljima pok. braće +Josipa i +Dragutina i sestre Barice izražavam sućut izražavam sućut.

Pokoj vječni daruj im Gospodine, a za sve dobro što su za ovozemaljskog života činili nagradi ih u Vječnosti.

SAKRAMENT KRŠTENJA PRIMA:

David Premrl: rođ. 31.1.2020. u Bračku-Zabok, sin Željka Premrl i Tamare r. Hršak, stan: Pregrada Vrhi 99. Krštenje prima 5. rujna 2020. u Pregradi.

SAKRAMENT ŽENIDBE SKLAPAJU:

Josip Leskovar: sin Dubravka Leskovar i Marije r. Tomašić, stan: Baruna Ottenfelsa 5, Pregrada

Ana Presečki: kći Josipa Presečki i Marije r. Storjak, stan: J.Prejca 3, Pregrada Ženidbu sklapaju 5. rujna 2020. u Pregradi.

Petar Dumić: sin Predraga Dumić i Mirjane r. Turk, stan: Benkovo 11/1

Martina Mikulčić: kći Radovana Mikulčić i Marice r. Pušec, stan: Sveti Križ 55, Zajezda. Ženidbu sklapaju 5. rujna 2020. u Zaboku.

Roman Varjačić: sin Slavka Varjačić i Vlaste r. Gretić, stan: Valentinovo 42

Vesna Humski: kći Josipa Humski i Alojzije r. Gajšek, stan: Druškovec 86/4 Ženidbu sklapaju 19. rujna 2020. u Taborskom.